

GLASILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLED

LETO V.

SOBOTA, 15. NOVEMBER 1975

Št. 11

Tragedija pod Lipanco

Pokljuka je med zadnjo vojno s svojimi velikimi gozdnimi površinami nudila dokaj varno zavetje partizanskim enotam, ki so delovale na tem področju. Kljub temu pa so se zgodile, predvsem zaradi izdajstva pa tudi lastne neprevidnosti nekatere tragedije, ki smo jih drago plačali z nenadomestljivimi mladimi življenji naših tovarišev.

Ena takih tragedij se je zgodila 4. julija 1943 pod planino Lipanca. Tega dne zgodaj zjutraj je bilo napadeno taborišče, v katerem sta bili dve enoti in sicer Bohinjska četa pokljuskega bataljona GO (Gorenjski odred) in Udarne četa GO. Taborišče je bilo izdano.

Če boste kdaj hodili po Pokljuki mimo planine Javnica po cesti v smeri Rudnega polja, boste približno 1 kilometer dalje na desni strani naleteli na gozdni presek. Ob vznožju preseka, čisto blizu ceste pa je postavljen skromen spomenik, ki

spominja mimoidoče na tragedijo izpred 32 let. Bivše taborišče je komaj dobrih 5 minut oddaljeno od tega mesta v severozapadni smeri.

Preživeli borci Udarne čete GO se zadnjo soboto v juniju vsako leto zberemo ob spomeniku, da tam izkažemo zasluženo spoštovanje našim tovarišem, ki so tistega julijskega dne padli v nenakem boju z nacističnimi okupatorji. Dne 4. julija je padlo na tem območju 15 partizanov, 19 je bilo ujetih. Od ujetih so preživeli samo štirje, 15 je bilo kasneje ubitih. Torej 30 mrtvih.

Največ izgub je imela Bohinjska četa, katere komandir je bil tov. Skala, ki je kasneje padel. Naša Udarne četa se je prebila z razmeroma majhnimi izgubami. Imeli smo dva mrtva (Torkar Anton z Bleda in Žemva Anton iz Gorij), ter 2 ujeta, od katerih je bil Perc Davorin ranjen in kasneje ustreljen v Begunjah.

Lah Janez iz Gorij je ujetništvo preživel in je lani (leta 1974) umrl.

Bohinjska četa je tedaj imela, kakor se spominja Arh Janez-Leskovc iz Stare Fužine, 56 borcev, Udarne četa pa po mojem spominu 21 borcev. Skupno je bilo na ta dan v taborišču razen odsotnih po spisku okrog 77 partizanov. To se pravi, da smo od skupnega številčnega stanja izgubili nekaj manj kot polovico moštva. Bohinjska četa pa je bila v tej akciji posebno hudo prizadeta.

Nemci, ki so se udeležili te akcije, so šteli okrog 3.000 mož. To so bile dobro opremljene elitne enote SS policije. Razmerje sil je bilo torej približno 1:40 v nemško korist. Poleg tega so imeli Nemci še to prednost, da je bilo taborišče izdano in že ponoči od 3. na 4. julij obkoljeno. Tako kljub katastrofi, ki smo jo doživeli, uspeh Nemcev z ozirom na premoč, ki so jo imeli in na prednost, ki jo daje izdaja, le ni tako bleščeč.

Da bi dobili pravo sliko o tem tragičnem dogodku,

moramo poseči v dogajanja nekaj dni nazaj.

Proti koncu januarja 1943 je bil poslan na Pokljuko kot komandant bataljona tov. Mičo (Žirovnik, živi v okolici Ljubljane). Tedaj so bile na Pokljuki 3 vojaške enote. To so bile že omenjena Udarne četa, ki je spadala direktno pod pristojnost štaba odreda, ter Bohinjska in Jeseniška četa, ki sta bili formacijsko vezani v Pokljuski bataljon. Operativna področja so razvidna že iz samih imen teh

enot. Jeseniška četa se je zadrževala na območju Mežaklje in severnih obronkih Pokljuke (Klek) in je delovala na območju Savske doline, Gorij, Blejske Dobrave, Bohinjska četa pa je imela operativno področje v glavnem v okolici Bohinja. Udarne vođe GO, ki je bil kasneje preimenovan v Udarne čete GO, pa je deloval predvsem v okolici Bleda.

Te enote so se zadrževale vsaka v svojem taborišču in so bile občasno povezane s

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vsem članom
kolektiva čestitamo
ob prazniku
Dneva republike

Uredniški odbor

Tragedija pod Lipanco

(Nadaljevanje s 1. strani)

kurirji. Jeseniška četa je taborila največkrat na Mežakli, Bohinjska pa v območju bohinjских planin, vendar skoraj vedno visoko na Pokljuki. Udarne čete se je praviloma zadrževala blizu doline. Taborišča smo imeli v Radovni v Gabrju (breg nad HC Radovna na poključski strani), na Poglajenovem rovtu blizu Zatrniča, ki je kakih 15—20 minut oddaljen od ceste na Zatrniku itd. Pokazalo se je, da je bila naša taktika v pogledu taborišč zelo dobra. Nemci so pri večjih akcijah iskali partizane visoko na Pokljuki v bližini večjih planin. To je razumljivo, saj so pastirji v planinah redno oskrbovali partizane z mlekom, pa tudi z mesom. Pomembna slaba plat Poključke pa je voda. Izviri vode so redki in še ti so bili skoraj vsi označeni na zemljevidih. Le redki so izviri vode, ki niso označeni na kartah. To dejstvo je bila pomembna prednost za sovražnika, saj brez vode pač ni mogoče živeti.

Približno tako je bilo stanje na Pokljuki pred tistimi usodnimi dogodki v začetku julija 1943.

Komandant Mičo je v začetku julija planiral obsežno akcijo, v kateri naj bi sodelovale vse 3 enote, ki so bile na Pokljuki. Predviden je bil vdor in napad na Mojstrano, kombiniran s prehranjevalno akcijo. Zato smo se 1. julija (ali zadnjega junija) Bohinjska četa in Udarni vod zbrali v skupnem novem taborišču pod Lipanco. Tam pred našimi še nihče ni taboril. Jeseniška četa je tedaj taborila pod Klekom nad dolino Radovne.

V bližini našega novega taborišča je bil majhen izvir vode z lesenim koritom. Gozdni presek pa je zaradi svoje višine nudil z vrha odličen pregled skoraj do planine Javornik. V zapadni in južni smeri pa so nas varovali obsežni gozdovi. Prav tako tudi proti severovzhodu. V taborišče se je prišlo mimo planine Javornik, tam kjer je sedaj cesta, potem pa je bilo ob vznožju preseka (kjer je sedaj spomenik) treba zaviti v smeri Lipanške planine. Mislim, da je prvi dan, ko smo se nastanili v novem taborišču, prišel v partizane Zupan Alojz — Batištok iz Bohinjske Bele. Drugih novincev v tistem času ni bilo.

Dne 2. julija je bil odrejen pohod proti Mojstrani. Med potjo se nam je pridružila še Jeseniška četa. Ta četa je imela precej novincev — predvsem Jeseničani — ki je nekaj dni pred tem izvedla mobilizacijo na področju Jesenic. Kolikor se spomnim, novinci niso bili vsi oboroženi. Tako se je na večer 2. julija bližalo Mojstrani čez 100 partizanov. Akcija obveščevalno

očitno ni bila pripravljena. Nekateri so pravili, da je bila celo izdana. Za to trditev bi se težko opredelil, ker bi bile sicer naše izgube v Mojstrani lahko katastrofalne. Vsekakor pa je res, da smo prišli zvečer v Mojstrano brez pravih podatkov o razporeditvi postojank, števil žandarjev in policajev, lokaciji trgovin in drugih objektov. Spomnim se samo tega, da smo v Mojstrano prišli brez posebnih zapetljajev, vsekakor po deveti uri zvečer, ker je bilo popolnoma temno. Spomnim se, da se je cirkus začel, ko je komandant Mičo z baterijo (zatemnitev) iskal trgovino in je osvetlil hišo, kjer je bila tabla z napisom Gendarmerie. Poleg žandarjev je bilo v Mojstrani takrat tudi precej pripadnikov Greuschutzpolizei (obmejna policija). Seveda se je pri tem razvnela bitka, ki je potekala v čudnih okoliščinah predvsem zato, ker vsaj mi nismo nič vedeli o Nemcih, pa tudi orientirati se nismo znali. Brez večje škode smo se umaknili.

Bohinjska četa in Udarni vod brez izgub. Jeseniška četa pa je izgubila veliko mobilizirancev, ki so se najbrže sami predali Nemcem. Edina žrtev Mojstrane je bil Franc Demšar z Jesenic, ki je bil ranjen ujet in kasneje ustreljen v Begunjah. Pa tudi njega je izdal nekdo iz jeseniške grupe mobilizirancev, kot zavednega pristaša NOB. Izdajalec je bil kasneje ubit.

Po tem neuspehu smo se vračali skozi Radovno in potem na Klek, kjer je taborila Jeseniška četa. Tu smo nekaj pojedli in potem nadaljevali pot proti našemu taborišču pod Lipanco. Ko smo se proti večeru zbirali, smo ugotovili, da nimamo nobenih izgub. Manjkal je samo Zupan Alojz - Batištok, ki je dva ali tri dni prej prišel v partizane. Bili smo precej utrujeni in ker nihče ni vedel, kaj je z Zupanom, je pa obstojala še možnost, da pride kasneje, sta komandirja odredila, da gremo spat. To toliko bolj upravičeno, ker je Zupan veljal za zanesljivega človeka in je po pripovedovanju tistih, ki so ga poznali, že prej sodeloval s partizani. Tako smo po dveh dneh in eni noči marša zaspali. To je bilo 3. julija zvečer. Komandant Mičo je ostal na Kleku pri Jeseniški četi. Mimogrede še to 3. julija smo se na Kleku preimenovali iz Udarnega voda v Udarno četo.

Tisto noč sem bil v naši četi odrejen za mlajšega dežurnega, ki je opravljal to dolžnost od polnoči do jutra. Starejši dežurni me je zbudil nekoliko kasneje in tako sem 4. julija okrog 0.30 ure nastopil službo dežurnega v četi. Starejši dežurni me je opozoril na budnost, ker se je iz daljave slišalo

brnenje motorjev. Zupan je še vedno manjkal. Ko sem kontroliral straže, so me stražarji opozarjali na bučanje motorjev v daljavi. Med eno in drugo uro ponoči je prišel kurir Blaž (doma iz Gorij, kasneje padel) in mi povedal, da je zvečer prišlo na Mrzli Studenec več deset kamionov policije. Takoj sem zbudil oba komandirja in jima poročal o tej novici.

Oba sta odredila vstajanje pred svitom, vendar nobenih dodatnih varnostnih ukrepov (patrole). Nekaj pred tretjo uro zjutraj sta se s planine Javornik vrnila dva kurirja Bohinjske čete in sicer Leskovec (Janez Arh, živi v Stari Fužini v Bohinju) in še nekdo, čigar imena se ne spomnim. Hrup motorjev vso noč ni zamrl. Blaž je potem, ko nas je obvestil o stanju na Mrzlem Studencu, kmalu odšel. Leskovec in njegov tovariš sta od planšarjev na Javorniku, kjer sta vasa, prav tako zvedela za prihod Nemcev na Pokljuko. Takoj po prihodu sta zbudila komandirja Skalo, ki pa tudi na to opozorilo ni reagiral.

Jutro pa se je neusmiljeno približevalo, z njim pa tudi katastrofa. Bučanje motorjev se je proti jutru umirilo. Slučaj je hotel, da je moj tovariš Justin Tina, s katerim sva skupaj spala, 3. julija zvečer odšel nekam proti Bohinju. Navada je bila, da v takih situacijah tisti drugi, ki ostane, pospravi in zloži opremo tovariša. Tako sem tudi jaz še v trdi temi podrl šotor, pospravil odeje in ostalo kramo ter pripravil oba nahrbtnika. Se pred svitom sem Tinov nahrbtnik nesel skrit 200—300 m iz taborišča v zapadni smeri, ker je nevarnost takorekoč visela v zraku. Ko sem našel primeren prostor in nahrbtnik zakamufliral, sem slišal pokanje veje. Nekdo je hodil. Ker je bilo v gozdu dokaj temno, sem se prilepil k zemlji in 10—15 m od mene videl 3 policiste, ki so s puškami na ramah šli v smeri Lipanca—Javornik. Že po tem, da so šli s puškami na ramah, tako kot sredi mesta sem sklepal, da ta dan ne bo kaj prida zabaven. Bil sem v dilemi: streljati ali zbuditi tovariše. Odločil sem se za drugo in pohitel v taborišče. Začelo se je svitati. Ker so bili vsi utrujeni so spali kot kanoni. Ni mi kazalo drugega, kot da sem podiral šotore in s krepkimi brcami spravljati tovariše pokonci. Komisar Slavko (Bem Ludvik), katerega sem menda prav tako ne preveč nežno zbudil, mi ni verjel. On in Egon sta se brž uredila in šla gledat, če so res Nemci. Kmalu sta se vrnila s sporočilom — Nemci.

Borci obeh čet, še utrujeni in neprespani so sicer hitro, vendar godrnjaje pospravljali vsak svojo opremo. Nekateri se prav gotovo še niso zavedali resnosti položaja. Četi sta spali ločeno vsaka v svojem delu taborišča. Dan se je neusmiljeno

bližal in vzhod je postal rožnato rdeč. Obetal se je lep poletni dan.

Tedaj je priletelo nad taborišče izvidniško letalo, ki smo ga imenovali »Lojzek«. Letalo je dokaj nizko začelo obletavati taborišče. Mislim, da je bilo to še pred pričetkom streljanja. S prihodom letala so tudi največji optimisti vedeli, da dan, ki se je rojeval, ne bo lahak. Zavedli smo se, da smo izdani in okoljeni. Zajela nas je moreča tesnoba, ki je bila vedno tako značilna za take situacije. Potem je zagrmelo. Kravati ples se je začel. Nemci so nas z močnim strojničnim ognjem prijeli z vzhodnega roba preseka, iz smeri planine Javornik in iz zapadne strani. Značilno je, da nobeden naših stražarjev kljub poostreni budnosti Nemcev ni opazil. Očitno je da so Nemci točno vedeli za razpored naših stražarskih mest. Na vrhu preseka je bil v trenutku napada na straži Stanko Ambrožič z Bleda, ki je bil ubit s prvimi strelji.

Nemci so očitno imeli namen, da nas iz globokega in razmeroma varnega gozda potisnejo v goličavje Lipanške planine, kjer bi nas lahko pobili kot zajce. Naša četa, ki se je prebijala dovolj organizirano, se je temu obupno upirala in tudi izsilila preboj po gozdnem predelu okrog Kozjega stana.

Bohinjska četa pa se je umikala v smeri planine Lipance, kar so Nemci tudi želeli in to je najbrž eden glavnih vzrokov za tako velike izgube te enote.

Bitka je z manjšimi presledki in z nezmanjšano srditostjo trajala ves dan vse do večera. Močne nemške patrolje pa so se na tem območju zadrževali še 2—3 dni.

Velike težave so zaradi nas imeli tudi pastirji na planini Javornik. Nemci so jih zaradi bližine taborišča trdo prijemale češ, da so vedeli zanj. Pripeljali so jim tudi ujete in ranjene partizane in spraševali, če kdo koga pozna. Vendar so obo-

ji vzdržali. Nihče ni nikogar izdal. Vedno moramo biti ponosni na te preproste ljudi, ki so tudi pod grožnjo smrti ostali zvesti sebi in svojemu narodu. Ne pozabimo jih!

Epilog te tragedije je bil leta 1946 pred Vojaškim sodiščem v Ljubljani. Pred vojaškim tribunalom je stal Zupan Alojz iz Bohinjske Bele. Edini, ki se 3. julija zvečer ni vrnil v taborišče. Edini, ki je za taborišče tudi vedel. Zaradi izdaje, ki je imela za posledico 30 mrtvih je bil obsojen na dosmrtno ječo. Po pritožbenem postopku je bila prvotna sodba znižana na 20 let ječe. Zupan Alojz pa se je po 5 ali 6 letih vrnil iz zapora. Sedaj živi na Bohinjski Beli. Ničesar mu formalno ne moremo očitati. On je naloženo kazen prestal, čeprav je pet ali šest let zapora smešno nizka cena za 30 mladih življenj.

Vendar je naša revolucija v pogojih krvavih vojnih strahot sprejela izredna humana načela prave ljudske demokracije. Morda preveč humana. Človek, ki je povzročil toliko gorja in zvil 30 mater v črnino, danes živi med nami. Njemu samemu ostaja ali je lahko miren spričo vsega tega. Sam si mora seči v srce, ker lahko samo on sam pogleda v najbolj skrite koticke, kjer je neizprosno zapisano kaj se je zgodilo z njim 2. in 3. julija 1943.

Dolžni smo spoštovati odločbe sodišča. Nismo pa dolžni in nočemo tega pozabiti. Kri naših mrtvih tovarišev nas tega zavezuje.

32 let je minilo od takrat. Čas neizprosno teče. In čas je mnogokrat hujši in brutalnejši sodnik kot ljudje. Najbrže tudi v tem primeru.

Če vas bo kdaj zaneslo tja pod Lipanco, postojte za hip pri spomeniku in se tiho poklonite spominu 30 mladih partizanov, ki so tistega julijskega dne v letu 1943 izkpraveli na pobočjih teh planin. Slava jim!

Jože Ulčar-Miro

Razprava o skupni porabi

V teku je javna razprava o skupni porabi v letu 1976. V preteklem mesecu smo prejeli polletna poročila in bilance Samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1975 ter osnutke programov za leto 1976. Iz polletnih poročil in bilanc SIS je razvidno, da se programi v letošnjem letu izvršujejo tako, kot je bilo planirano.

Osnutke programov za leto 1976 so sestavile posamezne Samoupravne interesne skupnosti in so odrazi potreb, ki pa jih bo potrebno glede na možnosti še uskladiti.

Občinska konferenca SZDL, Občinski svet Zveze sindikatov in in koordinacijski odbor za splošno in skupno porabo pri izvršenem svetu občinske skupščine Radovljica je imel posvet s predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti, samoupravnih organov in predstavniki strokovnih služb organizacij združenega dela.

Program posveta je obsegal temeljne smernice družbenega planiranja, obrazložitev predlogov

samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1976 ter poročilo o problematiki in opravljenih nalogah v letošnjem letu.

Potem so bile še obravnave po posameznih delovnih organizacijah s slično udeležbo. Namen razprave je bil predvsem izmenjava mnenj oziroma dopolnitev programov s predlogi predstavnikov delavskih organizacij.

To je bil dejanski uvod v javno razpravo med delovnimi ljudmi. Programe, ki so jih predložile posamezne skupnosti, bo obravnavala koordinacijska komisija, ki bo uskladila razmerje porabe med posameznimi skupnostmi v skladu s predvideno skupno porabo oziroma možnostmi v prihodnjem letu.

Po tem bomo obravnavali konkretne postavke skupne porabe v delegacijah SIS in na zborih delavcev.

Namen letošnje zgodnje obravnave o skupni porabi je seznanitev vseh zaposlenih s programi SIS za prihodnje leto in pritegnitev k tvornemu sodelovanju čim več delovnih ljudi.

Blažević

Poslovni rezultat ob tričetrtletju 1975 – nič bolje kot ob polletju

Kljub ukrepom, ki so bili sprejeti v zvezi s težjimi pogoji poslovanja v letu 1975, poslovni rezultat ob tričetrtletju ni nič boljši kot ob polletju. Že v članku o polletnem rezultatu so bili poudarjeni negativni vplivi večjih zalog in splošnih fiksnih

stroškov na poslovni rezultat in zato ne bi imelo smisla poudarjati, kar je že bilo na splošno opisano.

Zaloge, ki so po stanju 30. 9. 1975 sicer višje kot ob istem obdobju lanskega leta, so se v zadnjih mesecih

umirile in od polletja naprej ne naraščajo. Terjatve do kupcev so se celo precej znižale, kar je ugodno vplivalo na likvidnost.

Primerjava s preteklim letom in polletjem letos je sledeča:

	Zaloge	Terjatve do kupcev
Stanje 30. 9. 1974	30.906.704	46.215.169
Stanje 30. 6. 1975	40.552.128	58.014.306
Stanje 30. 9. 1975	41.501.692	52.722.171
Indeks 30. 9. 1975		
30. 9. 1974	134	144
Indeks 30. 9. 1975		
30. 6. 1975	102	91

Zaradi porasta zalog in terjatev v razmerju do preteklega leta je dosežena vezava v letu 1975 slabša. Za po-

krivanje večjih zalog in terjatev so bila potrebna tudi večja dodatna obratna sredstva (kratkoročni krediti),

kar seveda pomeni tudi večje stroške za obresti kot v preteklem letu.

Primerjava je sledeča:

	30. 9. 1974	30. 9. 1975	Indeks
1. Celotni dohodek	170.859.163	165.858.593	97
2. Povprečno uporabljena obratna sredstva	81.088.176	103.807.371	128
3. Razmerje obratnih sredstev in celot. doh.	0,48	0,63	131

Enako kot ob polletju, je tudi ob tričetrtletju zelo neugodno razmerje fiksnih stroškov do celotnega do-

hodka. Celotni dohodek je nižji kot v preteklem letu, tudi nižje kot je bilo planirano za letošnje leto, fikсни

stroški pa so višji kot v preteklem letu in višji kot je bilo planirano za letošnje leto. Primerjava je sledeča:

	30. 9. 1974	30. 9. 1975	Plan 75
1. Realizacija	161.238	153.107	205.648
2. Fiksni stroški	52.474	65.692	62.363
3. Razmerje fiksnih stroškov in realizacije	0,33	0,43	0,30

Tako kot za delovno organizacijo v celoti, je tudi za obračune TOZD značilen razkorak med izpolnitvijo pla-

na realizacije in plana stroškov. Fiksni stroški so v vseh primerih realizirani nad planom, neto realizacija

pa pod planom, razen pri Mojstrani, kjer je realizacija nad planom, so pa zato tudi fikсни stroški močno nad planom.

Primerjava izpolnitve plana po stanju 30. 9. 1975 po TOZD za nekatere najbistvenejše postavke je sledeča:

TOZD	Netto realizacija	Fiks. str. proizv. enot	Fiks. str. vodst. enote	Fiks. str. sk. služb	Dos. čisti rezultat
Bohinj	74,9	99,5	125,9	110,0	negativ.
Bled	66,6	100,3	101,3	84,6	negativ.
Mojstrana	108,7	116,8	108,7	118,2	negativ.
Podnart	92,4	110,3	150,1	122,3	2,9
Trgovina	—	125,4	—	103,7	175,9
Skupaj LIP	74,5	101,6	115,1	102,1	0

Primerjava celotnega dohodka in njegove delitve pa je sledeča:

	30. 9. 1974	30. 9. 1975	Indeks
1. Celotni dohodek	170.859.163	165.858.593	97
2. Porabljena sredstva	114.704.459	120.529.942	105
3. Dohodek	56.154.703	45.328.651	81
4. Pogodbene obveznosti	3.571.361	3.956.414	111
5. Zakonske obveznosti	6.897.512	6.981.693	101
6. Osebni dohodki	27.019.144	34.386.659	127
7. Ostanek dohodka	18.666.686	3.885	—

Verjetno ni potrebno posebej poudariti, da z doseženim rezultatom ne moremo biti zadovoljni. Izgledi za izboljšanje do konca leta 1975 so zelo majhni, saj je zadnje mesece realizacija obi-

čajno manjša kot povprečno v letu. V zagovor za doseženi slabi rezultat moramo ponovno poudariti splošne težave, ki spremljajo proizvajalce lesne branže. Manjša potrošnja in povpraševanje

po izdelkih stavbnega pohištva, gradbenega materiala in elementov je konkurenco zelo zaostrila. Olajšave, ki so bile uvedene za nekatere druge problematične proizvode v obliki ugodnejših po-

gojev za potrošniške kredite in nižje stopnje prometnega davka, ne veljajo tudi za stavbno pohištvo. Nasprotno, po zadnjih tolmačenjih predpisov o potrošniških kreditih, ne bi smeli kreditirati prodaje stavbnega pohištva.

Na drugi strani pa je verjetno tudi res, da sami nismo naredili vsega, kar bi

bilo potrebno in bi morali narediti, da bi bilo stanje ugodnejše. Kakorkoli obrachamo podatke, trošimo več kot bi smeli. Kljub povečanim cenam, bi morali držati stroške v zmernejših okvirih. Ukrepi za stabilizacijo so sprejeti, potrebno bi jih bilo tudi dosledno izvajati.

J. L.

Nekaj o planiranju ter smernice plana za leto 1975

Planiranje je vzpostavljanje razmerij med željenimi rezultati in potrebnimi vlaganji. Cilj planiranja je eliminiranje slučajnosti in negotovosti v poslovanju podjetja z zavestnim delovanjem na poslovni proces. S planiranjem predvidevamo — prognoziramo — in usmerjamo celotno poslovanje in dogajanje od današnjega stanja v bodočnost, ker je to važnejše kakor gledanje nazaj. Podatki za nazaj nam dajejo le podlago za sprejemanje odločitev v bodoče. Planiranje je torej določanje poti, katere mora podjetje prehoditi in določanje ciljev, katere želi doseči.

K planiranju spada sposobna organizacija, v kateri je vsakomur poznano kaj mora delati, kakšne kompetence poseduje in kakšne odgovornosti ima. Vsak v podjetju mora biti zadolžen, da se doseže zaželeni rezultat.

Ce se pokažejo razlike med predvidenimi in dejanskimi stroški, se je potrebno pogovoriti z odgovorno osebo za stroške in z osebo odgovorno za organizacijo o ukrepih, ki jih mora izvrševati in zapisati dolga poročila.

Doseganje ostanka dohodka (dobička) ni naloga posameznih, ampak vseh odgovornih vodij. Od tega zavisi tudi varnost delovnih mest zaposlenih. Zato je potrebno vse zaposlene od vodij do zadnjega moža pritegniti, da mislijo gospodarnostno in se prizadevajo za doseganje planskih ciljev.

Plan stroškov je merilo za kontrolo le teh. Biti mora dosegljiv sicer ustvari nerazpoložljiv. Primerjava planskih in dejanskih podatkov je instrument lastne kontrole za razširjanje odgovornosti pri izvajanju nalog. Na odstopanje pri primerjavi planskih in dejanskih stroškov vpliva:

- večja ali manjša poraba količin
- spremembe cen raznim materialom
- spremembe obračunskih postavk delavcev
- sunkovito nastali stroški
- spremembe časovnih normativov
- vključevanje novih strojev in naprav
- napake v kontiranju
- napake v planiranju
- spremembe proizvodnega programa

Odstopanje od plana je treba spremljati in pojasnjevati, obvezno pa tudi ukrepati. Pričakovano leto 1976 bo zahtevalo veliko naporov, prilagajanj stanju, ki se bo tekom leta večkrat menjalo in sicer v dobro ali slabo. Kot dobri gospodarji bomo morali prilagajati smernice in ukrepe hitro in prilagodljivo brez usodnih zamud, ki so bile do nedavnega naša občutna slabost. Zlasti se bomo morali v letu 1976 držati sledečih smernic in načel:

- štediti povsod in vedno
- povečati prodajne zmogljivosti
- kritičneje ocenjevati potrebe in porabo
- prilagajati proizvodnjo tržni usmerjenosti
- povsod in vedno upoštevati izhodišče plana gospodarjenja in stabilizacijskega načrta
- izboljšati notranje informacije
- spremljati zunanja dogajanja in hitro reagirati s spremem-

- bami in ukrepi
- poglobljati samoupravne odnose
- izboljšati življenjske in delovne pogoje
- pospeševati izboljšave in izume

Pri postavitvi temeljnih ciljev za leto 1976 smo upoštevali, da je naša usmeritev prodajna, torej da imamo marketing koncept. To pomeni, da delamo tisto kar lahko prodajamo, ker proizvodnja ni samo sebi namen, ampak določeni reprodukcijski prodaji in ustreznemu dohodku. Zaradi tega moramo poznati proizvodno in razvojno politiko, ponudbo in povpraševanje, tako na tržišču reprodukcijskih materialov kot gotovih izdelkov.

Izhodišča, ki smo si jih zastavili za sestavo plana za leto 1976 pa so sledeča:

- povečanje produktivnosti za cca 6%
- dobavljena količina hlodovine je 74.000 m³
- minimalni izvoz 4 milijone dolarjev
- amortizacija enaka kot v letu 1975
- povečanje zaposlenosti v okviru DO za maksimalno 2,5%
- stopnja investicijskega vzdrževanja maksimalna do 50% minimalne amortizacije
- povečanje OD letno cca 10 odst. v odvisnosti od uspeha
- delitev FIS DSSS po ključu (NU, amortizacija, realizacija)
- investicije
- za zamenjavo opreme in infrastrukture 40% minimalne amortizacije
- ostala amortizacija po potrjenih programih
- trgovina iz združenih sredstev
- fikсни stroški ne bistveno večji kot potrošeni v letu 1975

Na podlagi zgoraj navedenih izhodišč smo pristopili k izdelavi plana za leto 1976. Ta je sedaj že v drugi fazi torej v fazi zbiranja in primerjanja. Da pa smo prišli do te faze, nam je bilo potrebno napraviti več vmesnih faz (oizroma planov) in sicer:

- plan prodaje, po vrstah izdelkov, količinah in prodajnih cenah
- plan proizvodnje (na podlagi prodajnega plana in proizvodnih kapacitet)
- plan investicij
- plan investicijskega vzdrževanja
- plan delovne sile in zaposlovanja
- plan nabave surovin in reprodromateriala
- plan nabave rezervnih delov
- planske cene materialov za leto 1976
- plan ekonomske propagande in tržnih raziskav
- plan potrebnih sredstev sklada skupne porabe
- plan dela na področju organizacije in AOP
- plan potrebnih sredstev za HTV pri delu in požarno varnost
- plan izobraževanja
- finančni plan
- plan razvoja

Upamo, da so bile in da bodo naše odločitve pravilne. Do 20. t. m. bo kompletan plan OZD za leto 1976 izgotovljen in dan pristojnim organom v obravnavo in potrditev.

D. P.

(Nadaljevanje s 4. strani)

— v kolikor se bo tov. Kranjc po preteku 30 dni javil na delo, se mu prizna 30 dni neplačanega dopusta,

— v kolikor pa se v navedenem času ne bo javil na delo, se mu neplačani dopust ne prizna in se mu prekine delovno razmerje.

14. Osnutek srednjeročnega načrta vodnega gospodarstva Gorenjske je bil sprejet z naslednjimi pripombami:

— najmanj 100 m naj se regulira od obstoječega potok Strženica,

— podaljša naj se regulacija Belce,

— primerno naj se uredi struga Bistrice.

Za podpisnika omenjenega sporazuma se pooblašča tov. Ivana Robiča.

Sklepi samoupravnih organov

ZASEDANJE DELAVSKEGA SVETA TOZD REČICA

1. Na vse zaposlene se apelira, da se v bodoče v čim večjem številu odzovejo cepljenju proti gripi in s tem pripomorejo k zmanjšanju obolenj ter s tem izgubljenih ur zaradi bolovanj.

2. Varstvenika tovarne se zadalži, da opravi razgovor z obratnim zdravnikom ter ga seznanj s pripombami, ki so bile dane od strani naših delavcev ter jih v okviru možnosti reši.

3. DS je imenoval štab civilne zaščite TOZD Rečica in sicer:

Štab CZ — TOZD Rečica

1. Knaflič Zdravko	vodja
2. Marolt Jože	nam.
3. Arh Silvo	član
4. Zemva Alojz	član
5. Papler Zvone	član
6. Prosič Janez	član
7. Čop Tončka	član

Oddelek prve pomoči

1. Bernard Jožica	vodja
2. Repe Kristina	nam.
3. Bokal Milena	član
4. Smolej Ivanika	član
5. Zemva Emilija	član
6. Por Katarina	član
7. Štajer Tončka	član
8. Saftič Julka	član

Oddelek za požarno varnost

1. Zvan Pavel	vodja
2. Ambrožič Vinko	nam.
3. Hikel Boris	član
4. Pazlar Miha	član
5. Cvenkel Peter	član
6. Kodeh Andrej	član
7. Potočnik Matevž	član
8. Ravnik Janez	član
9. Čupar Tončka	član
10. Križaj Andrej	član

Oddelek za teh. reševanje

1. Železnikar Anton	vodja
2. Jan Jože	nam.
3. Poklukar Jakob	član
4. Klatzer Franc	član
5. Jakopič Janez	član
6. Hikel Rudolf	član
7. Žumer Janez	član
8. Kržan Janez	član
9. Mandeljc Franc	član

Odd. za opazov. in obvešč.

1. Čpajakovič Jožica	vodja
2. Trpin Marija	nam.
3. Lebar Metka	član
4. Peitkovšek Ciril	član

Oddelek za RBK službo:

1. Urankar Marija	vodja
2. Kotnik Rudolf	član
3. Grah Jože	član
4. Galinec Štefka	član
5. Pretnar Tončka	član

4. DS je soglasno potrdil spremembe k dopolnilu poslovnika za vzdrževanje čistilnih naprav za odpadne vode in sicer:

Točka 5 — navodilo za vodenje obratnega dnevnika vodi odgovorna oseba Pretnar Jasna

Točka 6 — seznam zadolženih

— se za nadzor imenuje obratovodja vrat Kocjančič Ciril

— za obratovanje s čistilno napravo: vodje izmen pri stiskalnicah, ki jih določa obratovodja

Spremembe veljajo od 1. 11. 1975 dalje.

5. V TOZD lesna predelava Rečica se s 3. novembrom 1975 uvede obvezno žigosanje evidenčnih — kontrolnih kartic prihodov in odhodov z delo, izhodov med delovnim časom in nadurnega dela.

6. Vsi zaposleni v TOZD, lesna predelava Rečica in tisti del služb DSSS, ki imajo sedež in delajo v TOZD Rečica so obvezni, da svoje prihode v tovarno in izhode iz tovarne registrirajo — žigosajo. Izvzeti so le zaposleni, ki delajo na Gorjani.

7. Evidenčne kartice in ura se nahajajo v holu vratarnice. Kartice so nameščene po proizvodnih oddelkih tako, da jih bo možno čimprej poiskati in žigosati.

8. Sklep DS TOZD velja za vse zaposlene in se bo smatralo za vse tiste, ki ne bodo evidentirali prihodov kot disciplinski prekršek oz. neopravičeni izostanek.

9. DS TOZD Rečica se strinja, da se Gozdnemu gospodarstvu Bled odstopi zemljišče parc. št. 196/1 k. o. Spodnje Gorje v izmeri ca 2.200 kv. m in leseno barako v izmeri ca 350 kv. s pogoji, da Gozdno gospodarstvo Bled zgradi LIP-u Bled na lokaciji stare zabojarne na Rečici skladiščno lopo v izmeri 500 kv. m do III. gradbene faze z asfaltnim tlakom. Staro montažo bo možno izprazniti takrat, ko bo dograjena nova lopa, ker drugega pokritega prostora za vskladiščenje svojih izdelkov, ki so sedaj v baraki, v TOZD Rečica nimamo.

10. DS TOZD Rečica se strinja s predlogom, da se iz sredstev amortizacije, ki jih TO ne združuje, nabavi divan za opremo sobe za prvo pomoč ter termoakumulacijsko peč za vratarnico.

11. Za vršitev dežurstva v popoldanskem času so bili še naknadno imenovani: Arh Silvo, Cundrič Janez, Dežman Anton, Korošec Ivan, Pazlar Simon, Robič Janez in Urh Branko.

(Nadaljevanje)

Očistimo naš Bled

3. UKREPI PO KONAČNI ACKIJI

Krajevna skupnost BLED in SZDL Bled sta skupno s planom akcije izdelali tudi plan ukrepov po končani akciji, ker naj bi za lepo okolje in čistost kraja postala stalna skrb krajanov. Plan obsega pet točk, ki se uresničujejo:

a) obvezno odstranjevanje smeti stanovanj, kmetij, delavnic, obratov ipd.

b) kaznovati je treba vsako ne-načrtno odlaganje smeti

c) SOB mora takoj urediti ustrezno zakonodajo v zvezi z zaščito okolja

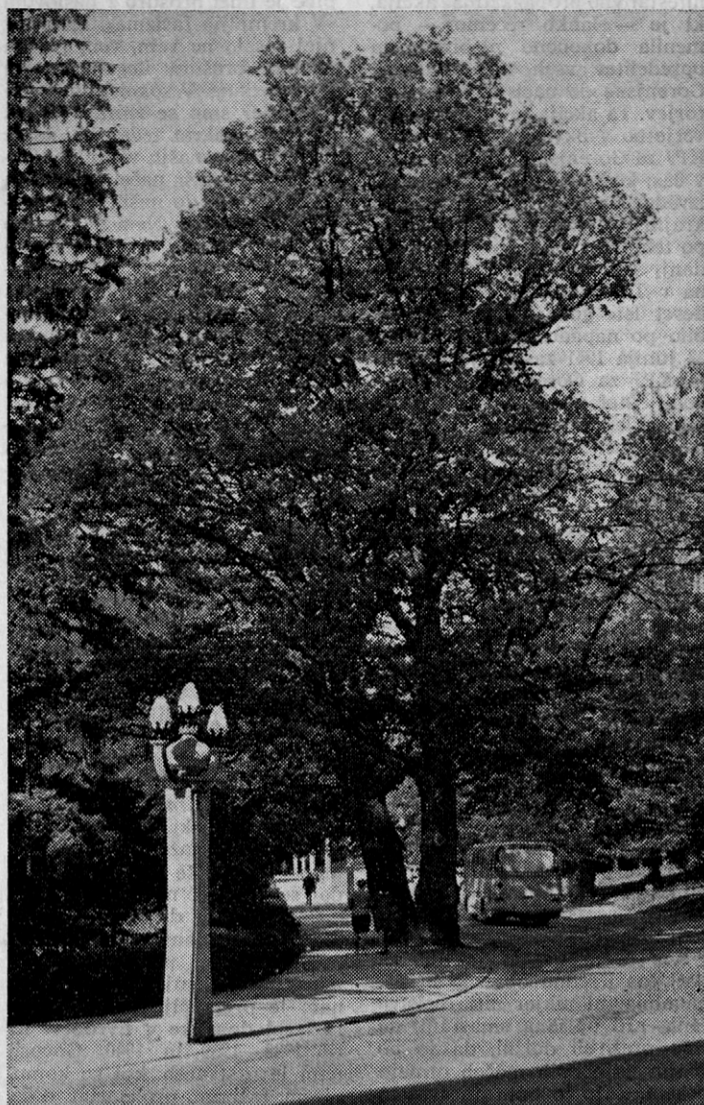
d) krajanje in goste Bleda je potrebno stalno opozarjati naj pazijo na čistočo kraja z opozorilnimi tablami, ki jih je potrebno postaviti predvsem na ogroženih mestih

e) mesec april naj bo mesec vsakoletne akcije načrtnega čiščenja Bleda

Komunalno gradbeno podjetje Bled TOZD Komunala je izdelalo analizo vseh lastnikov in uposlovnih enot, ki so z odlokom SOB Radovljica obvezni da odlagajo smeti v smetnjake ali kontejnerje, hkrati pa se je podjetje obvezalo, da bo pravilno in pravočasno vedno odpeljalo smeti na določeno mesto.

Analiza je pokazala, da do danes ni upoštevalo občinskih določil 800 stanovanjskih enot od skupnih 1500. Lastnike, ki še nimajo svojih smetnjakov sta KS Bled in Komunalno gradbeno podjetje posamično obvestila, da uredijo vse potrebno za organiziran odvoz smeti v roku 15 dni.

Nameravali so postaviti na določenih mestih kontejnerje v katere bi občani odlagali kosovne odpadke (zavrženi štedilniki, hladilniki ipd.), ki jih sicer ne morejo odlagati v smetnjake. Zal pa KS trenutno nima dovolj finančnih sredstev za nabavo letih zato sta se KS in Komunalno in gradbeno podjetje dogovorila, da bosta dvakrat letno odpeljala kosovne odpadke s tem, da KS organizira obveščanje

krajanov iz katerih ulic bodo odvažali kosovne odpadke. Kontejnerje bi posodile nekatere OZD na področju Bleda.

Program zajema tudi očiščevanje in odvoz smeti z javnih površin (parkov, zelenic, steza). Očiščevanje teh površin naj bi skupno organizirali in izvedli Turistično društvo, Zavod za turizem in KS.

Sanirati morajo tudi divja smetišča, ki so se razpasla v gramoznicah in opuščeni kamnolomih, ker so le-ta vse prej kot estetska.

Skrajni čas je že, da se preneha z neorganiziranim odlaganjem smeti in s tem povečevanje onesnaženosti okolja in kraja samega, saj kraj nosi pečat turistične Meke. Turist ali samo naključni obiskovalec takoj opazita nesnago, vsem nam, ki smo v precejšnjem številu odvisni od turizma, pa ne sme in ne more biti vseeno kakšne vtise in občutke bo gost odnesel s seboj domov.

In ne nazadnje, mar bi se radi zadušili v odpadkih? In ali ni prijetno živeti v urejenem, snašnem okolju.

Popravek

Kakor ni jela brez dela, prihrankov brez varčevanja, uspehov brez prizadevanja, tako tudi ni časopisov brez tiskarskih škratov.

Enega izmed teh odpisujemo danes. V številki 10. našega Glasila se je vrnila napaka v naslovu »Oddelek za organizacijo poslovanja AOP«, glasiti pa bi se moral Oddelek za organizacijo poslovanja in AOP. Tudi zadnji odstavek prispevka pod tem naslovom »Na sliki vidite prikaz luknjane kartice z vsemi znaki« je odveč, ker vam to kartico nismo prikazali.

Po pomoti pa je izostal tudi podnaslov pod predstavljeno sliko, ki vam prikazuje stroj luknjač IBM-129 model 3.

Izgleda, da se je škrat izredno potrudil z višjo produktivnostjo, zaradi katere se vsem prizadetim uredniški odbor opravičuje.

Izobraževanje delavcev

(Nadaljevanje s 7. strani)

stveno organizacijo dela, oslanja na najnoveše dosežke znanosti in tehnike.

Nič manj pomemben pa ni družbenopolitični vidik. Sodelovanje v dnevnem družbenopolitičnem delu zahteva poznavanje zakonitosti razvoja ter osnov, na katerih se razvija družba.

Zelo važen je tudi sociološki vidik. Ta obravnava vpliv neprestanih tehnoloških sprememb na človeka. Te spremembe povzročajo pri človeku nelagodno počutje, marsikdaj pa težje posledice, ki močno vplivajo na osebnostni razvoj.

Če upoštevamo navedene vidike, lahko trdimo, da mora izobraževanje vsaj v določeni meri predvidevati spremembe v gospodarstvu in tehnologiji. S tem v zvezi pa je treba zagotoviti ne samo ustrezajočo stopnjo splošne in strokovne izobrazbe, ampak tudi sposobnost za nadaljnje izobraževanje.

Prav zaradi tega se mora izobraževanje razvijati brez prestopa. Pod pojmom permanent-

nega izobraževanja razumemo torej izobraževanje, ki je po svojih oblikah vsestransko in ki se začne po osnovni šoli ter v organiziranem procesu traja skozi celotno življenjsko dobo. Da bi lahko pojmovno opredelili permanentno izobraževanje, moramo omeniti tudi izraz **kompensacijsko izobraževanje**. To pomeni izobraževanje, ki ga nismo opravili v neki predpisani življenjski dobi in obliki, pa ga opravljamo dodatno (npr.: osnovnošolsko izobraževanje nepismenih in polpismenih odraslih ljudi.)

Sedanost se hitro spreminja. Spremembe družbenih razmer so vse bolj hitre. Znanstvene resnice so samočasne. Za leto 2000 napovedujejo, da bo znašalo število znanstvenikov 10 % od celotnega števila prebivalstva. Znanstvena dogajanja prehiteva druga druga. Dinamika družbenega in znanstveno tehničnega razvoja prinaša potrebo po nehnem izobraževanju.

Za nadaljnje izobraževanje bi nas morala motivirati že šola in

sicer tako, da bi sami občutili potrebo po izobraževanju. Učni programi so zelo problematični. Klasične metode frontalnega pouka ne zadoščajo več.

Izobraževanje ni samo prvina vzgajanja mladine, ampak tudi odraslih.

Smoter takega izobraževanja je socialistično in samoupravno vsestransko razvita osebnost. Oblikovalec osebnosti je okolje in vsa stranska dogajanja.

Če povzamemo, kaj bi se moralo omogočiti tehniki v industriji:

— tehniku bi morali zagotoviti permanentno izobraževanje

— improvizirane informacije bi morali spremeniti v formativno dejavnost

— od tečajev je treba preiti k formalni kvalifikaciji

— uskladiti bo potrebno učne programe in načrte na vseh nivojih.

Potrebe po permanentnem izobraževanju se večajo, vendar ne bo moč spremeniti načine izobraževanja čez noč, ampak postopoma in s pravnimi ukrepi.

Naipsala Beravs Jana

(povzetek iz Gospodarski vestnik — povzetek slov. — nem. j.)

Vrsto let so me občudovali, sedaj pa...?

Dosedanja praksa je pokazala, da se vsak lahko spušča v vse, četudi bi imel v svojem resorju marsikaj urediti.

EPILOG: V obdobju socialistične izgradnje in stabilizacije smatram za poniževalno obrav-

navati take stvari, ki so zgoraj navedene.

Pripominjam še to, da smo vsi podpisali samoupravni akt ter s pristopom v SOZD tudi o tem lahko razpravljamo in za neizvajanje ODGOVARJAMO! JAKA

Kaj delamo in kam smo investirali milijardo in še nekaj

Tako težko smo pričakovali in dočakali novo skladišče oblovine. Po enoletni razpravi smo se le odločili, naj bi bilo skladišče v Bohinjski Bistrici.

Res je, da imamo moderno skladišče, ki ga GG na veliko razkazuje poslovnim partnerjem in svojim sodelavcem.

GG, ZOZD Bohinj ima skladišče, samo mi direktni uporabniki ga pa nimamo. Za predgovor bom navedel nekaj točk, ki so bistveno važne za našo primarno in sekundarno predelavo:

1. Hlodovina ni obdelana tako, kot bi morala biti (ni okleščena in ne razžagana po dogovrjeni meri)

2. Centimetrski sortacija ne odgovarja dejanskemu stanju

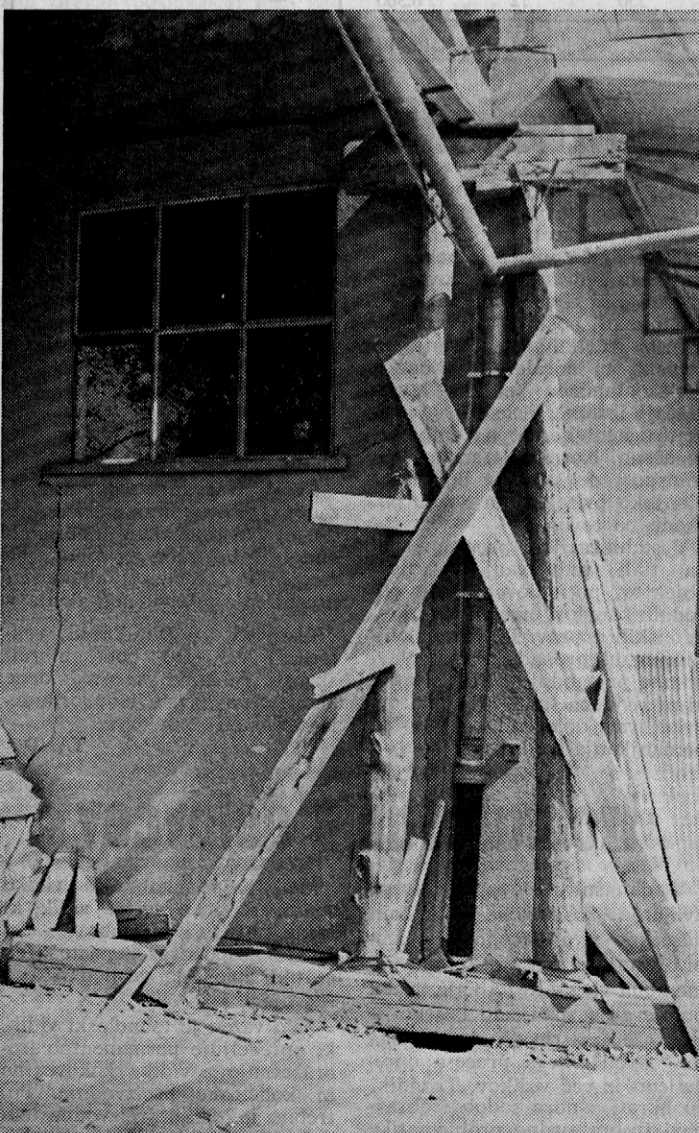
3. Odnos prodanih hlovov je absurd. GG pušča v boksih NASO hlovovino na dnu, nato pa pobira hlove, ki so napadli v boks. Stroj z vilicami zagrablji hlod in ga dobesedno oluščiti in nam ostane samo še celuloza

4. Odgovorne osebe imajo popolnoma mačehovski odnos in ne razlikujejo mej v skladišču. Hlodovino razkladajo po svoji volji brez, da bi o tem obvestili neposrednega vodjo. Tu bi še pripomnil, naj bi bili vodje revirjev seznanjeni z načinom dela ne samo v gozdu, ampak tudi v nadaljnji predelavi.

5. Zaradi netočnega in nekorrektnega odnosa, polnojeremiki ne morejo obratovati tako kot kot je predvideno po normativu, kar se odraža v OD posameznikov in oddelka.

Če smo že podpisali pogodbo o dostavi in uslugah, katere nam nudi GG, naj tudi usluge bodo, saj smo v SOZD in naj si bomo enaki, ne pa, ponovno poudarjam, delati razložkov in skrbeti samo za sebe, LIP pa puščati v nemar.

6. Mnenja sem, da bi se jaz Kavčič Janko in Kunstelj Stefan mogle in morala dogovarjati med seboj v smislu sodelovanja o medsebojni delitvi dela.

Uh, kako me bolijo ramena, bom zdržal še to zimo?

Štipendije

Po samoupravnem sporazumu o štipendiranju učencev in študentov delovne organizacije nakazuje svojim štipendistom in učencem v gospodarstvu (vajencem) kadrovske štipendije.

Za učence srednjih šol:

— z zadostnim uspehom	350 točk	440 din
— z dobrim uspehom	400 točk	500 din
— s prav dobrim uspehom	450 točk	560 din
— z odličnim uspehom	500 točk	620 din

Za študente visokošolskih zavodov s povprečno oceno:

6,0 do 6,5 oziroma 2,0 do 2,4	450 točk	560 din
6,6 do 7,2 oziroma 2,5 do 2,9	500 točk	620 din
7,3 do 7,9 oziroma 3,0 do 3,4	570 točk	710 din
8,0 do 8,6 oziroma 3,5 do 3,9	650 točk	810 din
8,7 do 9,3 oziroma 4,0 do 4,4	750 točk	940 din
9,4 do 10 oziroma 4,5 do 5,0	850 točk	1060 din

Študentom, ki opravljajo vse obveznosti iz prejšnjega šolskega leta do decembra naslednjega leta, se štipendija povzra za 100 točk, če pa opravijo te obveznosti do septembra istega šolskega leta pa za 250 točk. Vrednost točke v letu 1975 znaša 1,25 din.

Drugi del štipendije, to je razlika do ugotovljenih stroškov, bodo štipendisti prejeli iz združenih sredstev pri samoupravnih interesnih skupnostih za zaposlovanje. Ta štipendija je odvisna od dohodkov na člana družine.

S podpisom samoupravnega sporazuma o štipendiranju smo pristopili k Titovemu skladu za štipendiranje mladih delavcev in otrok delavcev.

Skupščina Titovega sklada SR Slovenije je razpisala v šolskem letu 1975/76 60 štipendij za mlade delavce, 45 štipendij za učence srednjih šol in 15 štipendij za študente visokih šol.

Učenci v gospodarstvu prejema kadrovske štipendije (nagrade) v času teoretičnega pouka v šoli, medtem ko v času praktičnega dela dobivajo v delovni organizaciji kot doslej. Višina kadrovske štipendije je odvisna od učnega uspeha v šoli:

Kosilo tudi v TOZD Bohinj

Ze dalj časa je od tega, ko je bila v TOZD Bohinj na pobudo članov kolektiva izvedena anketa, da smo videli, če bi se tudi pri nas izplačalo organizirati kuhanje kosil. Anketo je izvedla sindikalna organizacija, pokazal pa se je rezultat, da člani to želijo. Dne 21. oktobra 1975 je prvo kosilo bilo skuhano.

Zdaj je skupno 88 abonentov, od tega 5 otrok in 8 družinskih članov. Cena enega obroka kosila je za zaposlene po 12.— din, za otroke do 12. leta starosti 7.— dinarjev, za družinske člane, ki niso zaposleni pri nas pa 17.— dinarjev. Mislim, da smo s cenami lahko zadovoljni, saj so res minimalne. Dobro je pripravljen tudi jedilnik, ki se menja vsakih 14 dni.

Kosilo se dobi lahko vsak delovni dan od 13.30 do 14.30 in tako je poskrbljeno za tiste, ki delajo dopoldne ali popoldne, da imajo dovolj časa za »pospravilo« opoldanskega obroka. Za tiste, ki so vezani na odhod domov z avtobusi in niso iz Bohinjske Bistrice, pa je urejeno tako, da zjutraj dostavijo posodo za hrano v kuhinjo, ob odhodu domov, pa hrano že lahko vzamejo s seboj.

Tudi za odjavljanje kosila je urejeno. Pred kuhinjo je montirana skrinjica, v katero se do 8. ure vsak dan odda odjavljeni blok (za vsak dan posebej). Čeprav je o tem napisano obvestilo po vseh oddelkih TOZD, ponovno obveščamo abonente, da neodjavljenih oz. neoddanih blokov pri izdajanju novih ne bomo upoštevali.

Jordan Blažević

Ob tednu požarne varnosti

Mogoče smo res zamudili 2 do 3 dni, da bi se oddolžili vsakoletni tradiciji tedna požarne varnosti.

Upravni in nadzorni odbor Prostovoljne gasilskega društva TOZD »TOMAŽ GODEC« Bohinjska Bistrica je sporazumno z vodstvom TOZD-a organiziral predavanje za vse zaposlene v TOZD-u o gasilski preventivi in na splošno o gasilstvu.

Vodstvo TOZD-a je organiziralo prevoz in odvoz delavcev tako, da je bilo vsakemu zaposlenemu omogočeno priti na predavanje.

Predavanje je bilo dne, 3. oktobra 1975 ob 13. uri. Vodil, ga je tov. Pogačar Viktor, poveljnik Občinske gasilske zveze Radovljica.

Predavanje je bilo sestavljeno iz dveh delov, in sicer:

- uporaba ročnih gasilnih aparatov in
- preventiva v lesni industriji.

Tovariš dipl. ing. Pogačar Viktor je v svojem izvajanju lepo

in nazorno prikazoval, kaj se lahko dogodi v objektu, kjer je posredi nepazljivost in malomarnost, ter preventivne ukrepe.

V drugem delu predavanja sta bila prikazana dva filma, ki sta se nanašala, na delo posameznika z ročnimi gasilnimi aprati (zelo nazoren prikaz). Še bolj pa je bil zanimiv drugi film v katerem je bilo videti malomarnost v podjetjih, neznanje in neizvajanje internih požarnovarnostnih predpisov, ter posledice, ki nastanejo zaradi tega. Udeležba na predavanju je bila zelo velika in tudi zainteresiranost je bilo opaziti.

V epilogu: Želja zaposlenih je, da bi taka predavanja še bila, ter naj bi postala tradicionalna.

V svojem imenu in v imenu IGD, se zahvaljujem vodstvu TOZD-a za razumevanje in pomoč, tov. Pogačar dipl. ing. Viktorju pa za dober prikaz in izvajanje, z željo da bi se večkrat tako sestali in slišali kaj novega.

Jaka

Mali kotiček

Pogled skozi okno

Ko zjutraj pogledam skozi okno, je še vse prazno in megla se podi po grmovju. Vendar le nekaj minut in že začno ljudje odhajati po svojih opravkih, in že je tu čas, ko moram v šolo.

Ko prideš v šolo, se vsedeš v klop in se zopet zazreš skozi okno. Mika te, da bi šel ven, pa ne smeš. Moraš poslušati učitelje, ki te neprestano opominjajo. Ti ga ne poslušaj. Še zmeraj

gledaš skozi okno in si želiš, da bi pozvonilo. Teško čakaš. Zunaj vidiš otroke, ki se veselijo, igrajo in ne poslušajo učiteljev. Končno zazvoni in na šoli vse oživi. Otroci tekajo po hodnikih sem ter tja. Odmor se mi zdi tako kratek. Spet zaslišim zvonec. Vsedem se na svoje mesto in pogled mi zopet hiti proti oknu. Joj, učitelj me krega in pošlje pred vrata... Tam vidim

samo stene, iščem okno, a ga ne najdem. Sošolka me pokliče noter, vsedem se v klop in poslušam razlago. A ne dolgo. Pogled mi spet uide skozi okno — črni oblaki se podijo nad jesensko obarvano predgorje Begunjsčice. Zamislil se in preiščujem, ko kar naenkrat pred seboj zagledam učitelja. Gleda me, obraz ima strog. Pričakujem opomin, on pa odmakne pogled.

Strah me je, da bom vprašana, a vseeno gledam skozi okno. Naenkrat zaslišim svoje ime; učitelj me je poklical pred tablo. Raztresena sem in ne znam, zato gledam skozi okno in preiščujem. Z nezadostno oceno grem v klop in čakam odrešilnega zvonca.

Tea Jeglič

Upokojili so so

MENCIGER MARIJA — je prišla v naš kolektiv že pred 21 leti, zato jo upravičeno štejem po delovni dobi med starejše člane našega kolektiva.

Od vsega začetka pa do upokojitve je delala v oddelku opažnih plošč in to brez prigovora vsa dela, ki so ji bila odrejena. Tudi v času, ko njeno zdravje ni bilo najboljšo, je bilo tako.

S svojimi sodelavci se je dobro razumela, saj je bila tovariška in zmerom pripravljena pomagati, to je dokazalo tudi slovo ob odhodu iz podjetja.

ROZMAN ANICA — je bila med nami še dalj časa, saj je prišla v naš kolektiv že leta 1951. Tudi ona je bila vseskozi zaposlena v predelavi lesa, sprva v oddelku lesne volne, nato pa v oddelku opažne plošče in to vse do upokojitve. Bila je invalidsko upokojena, kajti večletna bolezen ji ni več dopuščala, da bi opravljala dodeljeno ji delo.

V času njene zaposlitve je bila pridna in vestna delavka, s svojimi sodelavci se je dobro razumela. Bila je tudi aktivna članica IGD »TOMAŽ GODEC« in to vse dotlej, dokler je ženska gasilska desetina obstajala oziroma delala.

Obema se kolektiv TOZD »TOMAŽ GODEC« za opravljeno delo zahvaljuje in jima želi v bodoče

polno osebne sreče, predvsem pa zdravja.

Želimo, da nas še kdaj obiščeta, kolektiv pa bo še naprej skrbel za občasna medsebojna tovariška srečanja, seveda želimo, da bi na taka srečanja tudi vedno prišli.

Ob odhodu

v pokoj ste me sodelavci iz oddelka POHISTVO veselo presenetili in lepo obdarovali. Ker se vsakemu posebej težko osebno zahvalim, naj tem potom velja vsakemu in vsem, ki ste prispevali za mojo obdaritev moja iskrena, prisrčna zahvala.

Vam vsem želim v bodoče veliko delovnih uspehov in osebne sreče.

Hvaležna

Marica MENCINGER

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so ob smrti naše najdražje

ANGELE PISK

izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Prav iskrena hvala tudi godbi in tov. Mencingerju za tople poslovilne besede ob odprtem grobu.

Zaljuči sorodniki

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

PETRA KRNICARJA

se iskreno zahvaljujem vsem za izraze sožalja in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Celotnemu kolektivu najlepša hvala za denarno pomoč.

Zaljuča žena
Francka s sinovoma
Petrom in Bojanom

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta

ANTONA ISKRE

se zahvaljujemo vsem za sočustvovanje, za podarjeno cvetje in izraze sožalja in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi domači

Pisk Angeli v slovo

Zopet smo se morali posloviti od enega naših bivših sodelavcev, ki so takoj po končani vojni pripeljali za delo v našem kolektivu.

Eden takih je bila tudi Pisk Angela. Že leta 1947 se je vključila v delo, v kratki se majhnem obratu in svoje vestno delo nadaljevala vse do konca leta 1961, ko je odšla v zaslužen pokoj.

Srečavali smo jo na delih, kj niso bila lahka, predvsem v žagi, kasneje pa v predelavi. Sicer pa je bila dela na-

vajena že od mladosti. Pred vojno ni bila redno zaposlena, vendar je vsak njen delovni dan bil prežet z delom. Poprijela je za vsako delo, pa čeprav je bilo slabo plačano, kajti bila je potreba.

Ker je bila vseh del navajena, je tudi v naši sredji vedno dobro opravila svoje delo. Naš kolektiv TOZD »TOMAŽ GODEC« Boh. Bistrica ji je hvaležen zato in ostala nam bo v toplem in lepem spominu.

OGNJENI ZUBLJI

Preizkus znanja o uporabi gasilnih aparatov v skupnih službah na Bledu

